

Arrest

nr. 183 261 van 1 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. PAESEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, I.Z., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van etnische origine Pashtoun te zijn. U bent afkomstig uit het dorp Zadran gelegen in het district Ali Khail, ook wel Jaji genoemd, in de provincie Paktya. U bent naar school gegaan tot u Afghanistan ongeveer vijf jaar geleden verliet. Uw vader, S.K., werkte als chauffeur voor de Amerikanen in Kandahar. Later ging hij werken voor een escortbedrijf, hij voorzag escortleden van wapens en transporteerde gewonden bij gevechten. Ongeveer anderhalve maand later raakte bekend in de regio dat uw vader voor de buitenlanders werkte. Vervolgens kreeg uw vader dreigtelefoons van de taliban. Wanneer u naar de bergen ging om hout te verzamelen, werd u regelmatig tegengehouden door de taliban. De taliban scholden u uit voor heiden en sloegen u. Soms namen ze uw eten of uw ezel af. Ongeveer een week voor uw vertrek kwam de taliban langs bij u thuis.

Uw vader was er niet. Ze verklaarden dat uw vader een heiden was en hij zijn job moest opzeggen omdat ze anders hem iets zouden aandoen. Uw vader kreeg één week de tijd om te stoppen met zijn werk. Na deze week is de taliban opnieuw langsgeskomen bij u thuis. Deze tweede keer hebben de taliban u geslagen en luid tegen u gesproken. Na dit tweede bezoek van de taliban werd uw vader zelf gecontacteerd. Uw vader is hierop naar huis gekomen en heeft overleg gepleegd met de dorpelingen. Er werd besloten dat het goed zou zijn als u en uw broer B. zouden vertrekken. Aangezien de taliban u sloegen en u volgden, vreesde uw vader dat ze u zouden doden indien u ze opnieuw zou tegenkomen. Vervolgens heeft u Afghanistan verlaten. Dit was ongeveer vijf jaar geleden. U reisde via Iran naar Istanbul in Turkije. Toen u in Turkije aankwam en naar uw vader probeerde te bellen bleek dat uw vader zijn telefoon niet meer opnam. Uw moeder vertelde u dat uw vader vermist was. Later werd u ingelicht over het feit dat de taliban opnieuw naar uw huis waren gekomen op zoek naar uw vader en dat ze aan uw neef Z.Z. (O.V. nummer 8.208.054, CGVS nummer 16/12040) gevraagd hebben naar uw vader en naar u en uw broer B.. U heeft ongeveer vier jaar in Istanbul in Turkije gewoond. Toen uw neef Z.Z. aankwam in Istanbul bent u samen met hem naar België gekomen. U kwam aan in België op 26 januari 2016 en u vroeg asiel aan in België op 5 februari 2016. Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) volgende documenten neer: uw taskara (Afghaanse identiteitskaart), de taskara van uw vader, een aanbevelingsbrief van het bedrijf "Recon International" aangaande uw vader, een aanbevelingsbrief van het bedrijf "Compass Integrated Security Solutions" aangaande uw vader, een document van het escortebedrijf waarvoor uw vader werkte, werkbadges van uw vader, een document met een vertrouwelijk Afghaans telefoonnummer om verdachte zaken te melden en de briefomslag waarmee deze documenten verstuurd werden.

B. Motivering

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van de asielaanvraag blijkt dat een Afghaanse asielzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) in principe de vluchtelingenstatus toekennen. Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat in uw hoofde geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde geboortedatum. Immers, overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 26 april 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, en die aantoonde dat u ouder bent dan 18 jaar - waarbij u een leeftijd werd toegekend van 20.6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar - kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Uit het feit dat u tijdens het gehoor op Dienst Vreemdelingenzaken op 5 februari 2016 verklaarde 17 jaar te zijn blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden, wat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen al bij voorbaat aantast.

Wat betreft uw ingeroepen problemen met de taliban en uw vrees om door hen gedood te worden, dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen dienaangaande een aantal tegenstrijdigheden bevatten die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas onderuit halen. Zo beweert u dat de taliban bij u thuis is langsgeskomen en ze u één week de tijd gaven om uw vader te doen stoppen met zijn werk (CGVS p. 19). Aanvankelijk verklaart u tijdens uw gehoor op het CGVS dat uw vader deze bedreigingen negeerde en pas na één maand naar huis is gekomen. Na overleg met dorpelingen besloot uw vader toen om u en uw broer te laten vertrekken. Even later in het gehoor verklaart u echter dat u uit Afghanistan vertrokken bent één week nadat de taliban bij u thuis langskwamen (CGVS p. 21). Dit komt niet overeen met uw eerdere verklaringen dat uw vader pas een maand na het bezoek van de taliban naar huis is gekomen en u vervolgens het land uit stuurde. Dat u zichzelf op een dergelijke manier tegensprekt, roept ernstige bedenkingen op over de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Nog later in het gehoor verklaart u plots dat de taliban niet één keer maar twee keer zijn langsgeskomen bij u thuis (CGVS p. 24). U voegt eraan toe dat u pas na dit tweede bezoek van de taliban gevlucht bent uit Afghanistan. Dat u er niet in slaagt om eenduidige verklaringen af te leggen over de essentie van de

door u aangehaalde vluchtmotieven, met name uw moeilijkheden met de taliban, ondermijnt bijgevolg de geloofwaardigheid van uw asielrelaas sterk. U haalt voorts tijdens uw gehoor aan dat sinds de taliban wisten dat uw vader voor de Amerikanen werkte, ze u en uw broer lastigvielen wanneer u hout sprokkelde in de bergen (CGVS p. 22). U legde echter tijdens het gehoor op het CGVS evenmin coherente verklaringen af over uw ontmoetingen met de taliban. Eerst geeft u aan dat ze u elke ochtend lastigvielen en even later verklaart u dat het slechts af en toe was dat de taliban opdaagdenen u lastig vielen (CGVS p. 23). Het gegeven dat u ondanks deze problemen met de taliban niet stopte met het verzamelen van hout in de bergen, relativeert bovendien de ernst van de door u aangehaalde moeilijkheden met de taliban. Hieruit blijkt dat deze incidenten met de taliban niet van die aard waren dat ze uw dagelijks leven verstoorden. U geeft voorts toe dat u op geen andere gelegenheden persoonlijk door de taliban bedreigd werd (CGVS p. 25). Pas na het bezoek van de taliban bij u thuis, vreest uw vader plots dat de taliban u zou doden wanneer u hen tegen het lijf zou lopen (CGVS p. 24). Echter, indien de taliban u daadwerkelijk viseerden omwille van het profiel van uw vader, zou kunnen verwacht worden dat zij al veel eerder actie tegen u zouden ondernomen hebben temeer u hen volgens uw verklaringen herhaaldelijk ontmoette in de bergen. Deze elementen doen in sterke mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen weinig eensluidend kunnen worden genoemd aan de verklaringen van uw neef, Z.Z. (O.V. nummer 8.208.054, CGVS nummer 16/12040) die samen met u asiel aanvraag in België. Een kopie van de verklaringen van uw neef werden toegevoegd aan het administratieve dossier. Aangezien zowel u als uw neef inroepen Afghanistan te zijn ontvlucht naar aanleiding van problemen met de taliban wegens het werk van uw vader, S.K., voor de Amerikanen; bevestigen deze tegenstrijdige elementen het ongeloofwaardige karakter van uw asielmotieven (zie gehoorverslag CGVS van 16/11771, p. 13; gehoorverslag CGVS van 16/12040, pp.17, 32-34). U verklaart dat uw neef, Z., samenwoonde met u. U geeft aan dat de taliban tot tweemaal toe bij u thuis is langs geweest alvorens u Afghanistan verliet (CGVS p. 24). Uw neef Z.Z. daarentegen beweert tijdens het gehoor op het CGVS dat er problemen waren met de taliban, maar maakt geen gewag over deze bezoeken van de taliban aan uw ouderlijke woning voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS gehoorverslag Z.Z. 26/04/2016 pp. 32-38). Uw neef beweert evenwel dat uw vader twee dreigbrieven van de taliban ontving, waarna uw vader u en uw broer vroeg om het land te verlaten (zie CGVS, p.32). Uw neef legde zelfs een kopie van deze dreigbrieven neer tijdens zijn gehoor op het CGVS. U op uw beurt vermeldde helemaal niets over mogelijke dreigbrieven van de taliban. Gevraagd door het CGVS of uw vader nog op andere manieren werd bedreigd naast de dreigtelefoons, beweerde u dat uw vader werd aangevallen maar sprak u niet over dreigbrieven (zie CGVS, pp.19 en 20). U verklaarde ook dat u na uw aankomst in Turkije geen contact meer heeft gehad met uw vader, S.K., en dat uw moeder u vertelde dat hij vermist is (CGVS p. 25). Uw neef Z. geeft echter aan dat uw vader momenteel in Kabul woont en daar voor G.P. werkt (CGVS, gehoorverslag Z.Z. 26/04/2016 pp. 15 & 38). Het is bijzonder opmerkelijk dat u niet op de hoogte zou zijn van het feit dat uw vader al die jaren in Kabul woont en aldus niet vermist is zoals u integendeel beweert. U kon evenmin een gegronde verklaring bieden voor uw onwetendheid over het verblijf van uw vader in Kabul (zie CGVS, p.26). U zegt enkel dat u niets hierover weet, hetgeen weerom weinig geloofwaardig is daar u samen met uw neef van Turkije hierheen reisde en u hier samen asiel aanvraag. Er kan dat ook vermoed worden dat u het verblijf van uw vader in Kabul bewust hebt verzwegen in functie van uw asielaanvraag hier. Verder worden ook enkele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en deze van uw neef opgemerkt aangaande uw reisweg. Zo beweert u samen met uw broer B. uit Afghanistan te zijn vertrokken (CGVS pp. 11 en 28). Uw neef daarentegen beweert dat u eerst vertrokken bent en dat B. pas enkele jaren later uit Afghanistan vertrokken is (CGVS, gehoorverslag Z.Z. 26/04/2016 pp. 36 & 37). Tenslotte zegt u dat u samen met Z. vanuit Turkije naar België gereisd bent (CGVS p. 13), terwijl uw neef Z. beweert dat hij eerst naar België kwam en dat u hem achterna reisde hierheen (CGVS, gehoorverslag Z.Z. 26/04/2016, pp. 17 & 36). Deze tegenstellingen in jullie verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt tevens dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Gelet op de bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas en dient geconcludeerd te worden dat u er niet in slaagde uw vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstig en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen die omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan in 2015 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2016) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in

handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid en konvooien van NATO en European Police Training Mission (EUPOL). Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers geen doelwit zijn voor de opstandelingen in Kabul. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens sterke toename van het aantal aanslagen in Kabul in de maanden mei en augustus 2015. Sinds begin 2014 viseren de opstandelingen weliswaar uitdrukkelijker civiele doelwitten waar westerlingen samenkomen, doch blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. Daar het geweld voor het overgrote deel gericht is op overheidsgebouwen, gebouwen van de Afghaanse veiligheidsdiensten en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere internationale aanwezigheid, ligt het aantal burgerslachtoffers in Kabul laag. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt u beschikt over een familiaal netwerk in Kabul in de vorm van uw oom M.K. die volgens u werkzaam is als chauffeur in Kabul (CGVS p. 12). Er kan ook aangenomen worden dat M.K. bereid is om u te helpen aangezien hij zich reeds de moeite getroostte om u hier documenten op te sturen ter ondersteuning van uw asielaanvraag. Verder volgens de verklaringen van uw neef, Z., woont uw vader reeds enkele jaren in Kabul (CGVS, gehoorverslag 16/12040, 26/04/2016 p. 38). Uw neef voegt hieraan toe dat uw vader nooit gevisieerd werd in Kabul (CGVS 16/12040, p. 38). Hieruit blijkt dat hij veilig was in Kabul. Gelet op het bedrieglijke karakter van uw verklaringen zoals hierboven uiteengezet, kan geen geloof gehecht worden aan uw ingeroepen moeilijkheden met de taliban en maakte u logischerwijze geenszins aannemelijk dat u zich niet zou kunnen vestigen in Kabul waar uw vader en oom verblijven. Geconfronteerd door het CGVS met de verklaringen van uw neef aangaande het verblijf van uw vader in Kabul stad, slaagde u er bovendien niet in een gegronde verklaring te bieden over uw onwetendheid hierover. Dat u niets zou weten over uw vader die in Kabul woont, terwijl uw neef Z. hier wel vanop de hoogte is, u volgens uw verklaringen samen met hem hierheen reisde vanuit Turkije en ook dezelfde dag asiel aanvraag; is niet aannemelijk. Bovendien geeft u aan dat u gedurende vier jaar in Istanbul zonder verblijfsdocumenten gewoond heeft vooraleer u naar België kwam (CGVS p. 28). Hieruit blijkt dat u gedurende deze vier jaar zelfredzaam was en dat u zichzelf kon onderhouden in uw levensonderhoud. Indien u in staat was om gedurende vier jaar zelfstandig in Istanbul te leven kan er verondersteld worden dat u ook in staat zou zijn om een leven uit te bouwen in de Afghaanse stad Kabul waar u bovendien kan rekenen op de steun van uw familie. Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde

gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“1. In hoofdde: toekenning vluchtelingenstatus

Zoals de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) zelf schrijft wijzen recente internationale rapporten en berichtgevingen erop dat er gerichte mensenrechtenschendingen voorkomen in Afghanistan. Afghanen met een risicoprofiel kunnen daardoor een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Een asielzoeker die dergelijk risico loopt zal in principe de vluchtelingenstatus toegewezen krijgen. In kwestie is deze status echter geweigerd aan verzoeker, gezien hij niet voldoende aannemelijk zou hebben gemaakt dat er een gegronde vrees bestaat voor vervolging. Ook zou er geen reëel risico zijn op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De eerste bedenking die het CGVS maakte ging over de leeftijd van verzoeker. Die zou verklaard hebben dat hij minderjarig was. Uit medische tests is echter gebleken dat hij minstens 18 jaar was, 20 om precies te zijn.

Het feit dat hij fout bleek te zijn tastte volgens het CGVS de algemene geloofwaardigheid van zijn verklaringen aan. Dit is echter niet met opzet gebeurd. Hij was gewoon niet zeker van zijn eigen leeftijd en heeft zonder enig bedrieglijk opzet, verkeerdelijk, verklaard dat hij 17 was.

Het is dus zeker niet zo dat hij de asielinstanties intentioneel heeft proberen te misleiden. Hij protesteert nu de testen ook op geen enkele wijze en is ook akkoord met zijn leeftijd zoals daaruit blijkt.

Voorts merkte het CGVS op dat er tegenstrijdigheden zaten in het verhaal aangaande zijn problemen met de Taliban. De feiten zijn echter gebeurd zoals hierboven beschreven, waardoor eventuele tegenstrijdigheden hierbij worden opgeklaard. De Taliban zijn een eerste keer in het dorp langsgekomen om een waarschuwing te geven dat de vader moet stoppen met werken voor groepen die tegen de Taliban zijn. Dit was ook gericht aan verzoeker. Hij is dan een tijd later de bergen in getrokken om hout te verzamelen. Daar is hij de Taliban tegengekomen, en hij is geslagen en uitgescholden geweest. Hij is daarna niet meer terug de bergen in getrokken. Daarna zijn de Taliban een tweede keer in het dorp geweest, toen de vader niet thuis was. Verzoeker is toen nogmaals geslagen, uitgescholden en bedreigd omwille van de activiteiten van zijn vader. Die is één week later teruggekeerd naar het dorp en heeft gezegd dat hij en zijn broer uit veiligheidsoverwegingen beter konden vertrekken uit Afghanistan.

Hij heeft in die periode dus drie aanvaringen gekend met de Taliban. Eénmaal in het dorp, een tweede maal in de bergen en een derde keer terug in het dorp. Telkens werd hij minstens bedreigd en meermaals kreeg hij slagen toegediend. Het is dus niet zo dat hij meerdere keren de taliban is tegengekomen en dat de acties van hen toch beperkt bleven. De vrees is dus gegrond dat de gevolgen veel ernstiger zouden zijn indien hij de Taliban wel meermaals zou zijn tegengekomen. Dit is ook de overweging die de vader maakte, waarop verzoeker en zijn broer zijn vertrokken.

Het is dan ook duidelijk dat het voor hem niet veilig is in Afghanistan omwille van het profiel van zijn vader. Een nieuwe ontmoeting met de taliban zou levensbedreigend zijn, dan wel zouden er minstens daden van lichamelijk geweld jegens hem worden gepleegd, gezien dit al eerder is gebeurd. Bovendien heeft verzoeker drie maanden geleden nog contact gehad met zijn moeder. Die kon hem vertellen dat er nog steeds naar hem en zijn vader gezocht wordt door de taliban. Het is zelfs zo dat zijn moeder niet meer wilt dat hij terug naar Afghanistan zou komen uit vrees dat hij gevonden wordt.

Vervolgens zouden de verklaring van verzoeker niet in overeenstemming zijn met de verklaringen die zijn neef zou hebben afgelegd in zijn asielaanvraag. Hij verklaarde dat de dreiging van de taliban niet zo ernstig zou zijn als hierboven voorgesteld. Het is echter zo dat verzoeker en zijn neef in conflict liggen met elkaar. Dit zou de neef ertoe hebben aangezet om te liegen in zijn verklaringen om de

asielaanvraag van verzoeker te dwarsbomen. Die heeft doelbewust de situatie in Afghanistan minder ernstig voorgesteld. Bovendien liegt hij over het feit dat de vader van verzoeker in Kabul zou wonen en werken, tenminste daar kan verzoeker niet van op de hoogte zijn.

Zoals al hoger uiteengezet heeft hij op geen enkele manier nog contact gehad met zijn vader in Afghanistan en ook zijn moeder weet niet waar die is. Het is dan ook verwonderlijk dat de neef de enige persoon is die weet waar de vader van verzoeker is. Er is geen reden om dit voor waar aan te nemen terwijl er niet zou kunnen worden aangenomen worden dat verzoeker daadwerkelijk niet op de hoogte is van locatie van zijn eigen vader. Hij zegt dan ook uitdrukkelijk dat hij niets weet van zijn vader en zeker niet van het feit dat die in Kabul aan het werk zou zijn. Zijn moeder wist hier zelfs niets over te vertellen aan hem.

Bovendien blijkt uit de beslissing van het CGVS dat aan de verklaringen van de neef van verzoeker meer geloofwaardigheid wordt gehecht, dit terwijl daar geen gegronde reden voor bestaat, zeker niet nu eventuele tegenstrijdigheden zijn opgeklaard en het duidelijk is dat zijn neef andere motieven heeft om de asielaanvraag van verzoeker te dwarsbomen.

Uit het voorgaande asielrelaas moet besloten worden dat er wel degelijk een vrees voor vervolging door de taliban bestaat, in de zin van de Vluchtelingenconventie, in tegenstelling tot wat is besloten door CGVS, en dat de vluchtelingstatus moet worden toegekend aan de verzoekende partij.

2. In ondergeschikte orde: toekennen subsidiaire bescherming In ondergeschikte orde moet minstens de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend aan de verzoekende partij. Aan Afghanen kan deze status worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld in een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van 48/4, §2, c) Vreemdelingenwet. Het leven van verzoeker in kwestie zou ernstig bedreigd worden bij een terugkeer.

Het CGVS wijst dit af en stelt voor dat verzoeker zich in de hoofdstad Kabul zou vestigen, waar het volgens bepaalde internationale rapporten relatief veilig zou zijn voor verzoeker. Bovendien zegt het CGVS dat er in Kabul een redelijk intern vestigingsalternatief zou bestaan. Het baseert zich daarvoor op aanwezige familie in Kabul, met name een oom en zijn vader.

Verzoeker heeft echter al lang geen contact meer gehad met de oom, met wie er ook familieproblemen zijn ontstaan. Daar zou hij dus moeilijk terecht kunnen. Met betrekking tot de vader is inmiddels duidelijk dat niemand weet of hij daadwerkelijk in Kabul is. Niemand heeft nog contact met hem gehad. Enkel zijn neef heeft de bewering gedaan dat hij veilig in Kabul zou wonen. Dit is verder door niemand bevestigd, zelfs niet door de moeder van verzoeker. Er kan dus niet gezegd worden dat er in Kabul voldoende familie of een gemeenschap is die hem zal beschermen.

Zich vestigen bij familie in Kabul is voor verzoeker geen realistische mogelijkheid. Indien hij terug naar Afghanistan zou worden gestuurd, zou hij zich bijgevolg alleen in Kabul moeten zien te redden, wat nog een heel andere opgave is dan zich redden in Istanbul, gelet op het toch wel verschillende dreigingsniveau in beide steden. De vergelijking die het CGVS maakt met de vier jaar die verzoeker in Istanbul heeft doorgebracht is dus niet is dus niet dienstig. Het feit dat hij zich daar heeft weten te redden en tot in België is geraakt betekent niet dat verzoeker zich zonder meer zal redden in de Afghaanse stad Kabul.

In Afghanistan zou hij zich dus terug moeten vestigen in het dorp waar hij vandaan kwam.

Hier loopt hij natuurlijk het risico om gevonden te worden door de taliban, gelet op het feit dat die nog steeds op zoek zijn naar verzoeker en de vader van verzoeker. Dit is dus ook geen realistische mogelijkheid.

Bijgevolg beschikt de verzoeker niet over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief in de zin van artikel 48/4, §3 Vreemdelingenwet. De subsidiaire bescherming bedoeld in artikel 48/4 Vreemdelingenwet moet dus worden toegekend.”

2.2. Stukken

Per drager brengt verweerder op 13 januari 2017 samen met een aanvullende nota het EASO “Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation” van november 2016 bij (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij wordt bedreigd door de taliban omwille van de werkzaamheden van zijn vader. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden geboortedatum, (ii) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de bedreigingen vanwege de taliban, (iii) zijn verklaringen eveneens tegenstrijdig zijn met deze van neef Z.Z., en (iv) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Betreffende verzoekers geboortedatum dient er vooreerst op gewezen dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 13). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Verder dient vastgesteld dat verzoeker zich in onderhavig verzoekschrift akkoord verklaard met de vastgestelde leeftijd, doch dit doet geen afbreuk aan het feit dat hij zich aanvankelijk ten aanzien van de Belgische asielinstanties jonger voordeed dan hij in werkelijkheid blijkt te zijn. Dat hij niet zeker was van zijn eigen leeftijd, is een blote bewering.

Vervolgens dient vastgesteld dat verzoeker de in de bestreden beslissing terecht vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen tracht te verwerpen door te stellen dat hij drie aanvaringen kende met de taliban, namelijk eenmaal in het dorp, een tweede maal in de bergen en een derde keer opnieuw in het dorp, en dat hij de taliban niet meerdere keren is tegengekomen. Nochtans verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor aanvankelijk dat de taliban hem elke ochtend lastigvielen wanneer hij hout sprokkelde in de bergen, terwijl hij later verklaarde dat dit slechts af en toe was. Dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift ook nog een derde versie van zijn aanvaringen met de taliban weergeeft, zet dan ook de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas eens te meer op de helling.

Waar verzoeker verder aanvoert dat hij met zijn neef in conflict ligt en dat zijn neef zou hebben gelogen om verzoekers asielaanvraag te dwarsbomen, is een niet-gestaafde *post factum*-verklaring. Verzoeker maakte immers tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) op geen enkel ogenblik melding van de ruzie tussen hem en zijn neef en de mogelijke leugens die zijn neef zou hebben verteld. Dat verzoeker pas na confrontatie met de bestreden beslissing aanvoert in ruzie te verkeren met zijn neef, getuigt van het opportunistische karakter van deze bewering. Verder dient erop gewezen dat het feit dat verzoeker en zijn neef tegenstrijdige verklaringen afleggen over kernelementen van verzoekers asielrelaas op zich reeds de geloofwaardigheid van dit relaas aantast. Het feit of verzoekers vader al dan niet in Kabul woont en werkt heeft wel degelijk een invloed op de beoordeling van verzoekers asielrelaas. Gelet op deze vaststelling in samenhang met de verschillende tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen onderling en tussen zijn verklaringen en deze van zijn neef kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker doelbewust het verblijf van zijn vader in Kabul verborgen wenst te houden. Aan zijn bewering dat hij geen enkel contact meer heeft gehad met zijn vader en dat zijn moeder evenmin iets wist te vertellen over diens verblijfplaats en werkzaamheden, kan dan ook geen geloof worden gehecht.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Uit het EASO "*Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation*" van november 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 7) blijkt dat Kabul over een internationale luchthaven beschikt, zodat kan worden aangenomen dat verzoeker zich op een veilige manier toegang kan verschaffen tot deze stad.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*" van 19 april 2016 in rekening genomen. Het rapport bevestigt nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Deze vaststellingen worden bevestigd door het EASO "*Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation*" van november 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 7). Nergens in deze UNHCR-richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

Uit de laatste grondige analyse van de veiligheidssituatie in de stad Kabul (zie het EASO "*Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation*" van november 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 7)) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Het gros van het geweld dat er in de stad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. Hoewel de aard van het gebruikte geweld er voor zorgt dat er soms burgerslachtoffers vallen, is het duidelijk dat Afghaanse burgers geen doelwit zijn voor de opstandelingen in Kabul. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens de sterke toename

van het aantal aanslagen in Kabul in de maanden mei en augustus 2015. Sinds begin 2014 viseren AGE's weliswaar uitdrukkelijker civiele doelwitten waar westerlingen samenkomen, doch blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. Daar het geweld voor het overgrote deel gericht is op overheidsgebouwen, gebouwen van de Afghaanse veiligheidsdiensten en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere internationale aanwezigheid, ligt het aantal burgerslachtoffers in Kabul bijzonder laag. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Het geweld in de hoofdstad Kabul is niet aanhoudend en eerder gelokaliseerd van aard; de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Verder wordt er in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt. Immers, uit uw verklaringen blijkt u beschikt over een familiaal netwerk in Kabul in de vorm van uw oom M.K. die volgens u werkzaam is als chauffeur in Kabul (CGVS p. 12). Er kan ook aangenomen worden dat M.K. bereid is om u te helpen aangezien hij zich reeds de moeite getroostte om u hier documenten op te sturen ter ondersteuning van uw asielrelaas. Verder volgens de verklaringen van uw neef, Z., woont uw vader reeds enkele jaren in Kabul (CGVS, gehoorverslag 16/12040, 26/04/2016 p. 38). Uw neef voegt hieraan toe dat uw vader nooit gevisieerd werd in Kabul (CGVS 16/12040, p. 38). Hieruit blijkt dat hij veilig was in Kabul. Gelet op het bedrieglijke karakter van uw verklaringen zoals hierboven uiteengezet, kan geen geloof gehecht worden aan uw ingeroepen moeilijkheden met de taliban en maakte u logischerwijze geenszins aannemelijk dat u zich niet zou kunnen vestigen in Kabul waar uw vader en oom verblijven. Geconfronteerd door het CGVS met de verklaringen van uw neef aangaande het verblijf van uw vader in Kabul stad, slaagde u er bovendien niet in een gegronde verklaring te bieden over uw onwetendheid hierover. Dat u niets zou weten over uw vader die in Kabul woont, terwijl uw neef Z. hier wel vanop de hoogte is, u volgens uw verklaringen samen met hem hierheen reisde vanuit Turkije en ook dezelfde dag asiel aanvraag; is niet aannemelijk. Bovendien geeft u aan dat u gedurende vier jaar in Istanbul zonder verblijfsdocumenten gewoond heeft vooraleer u naar België kwam (CGVS p. 28). Hieruit blijkt dat u gedurende deze vier jaar zelfredzaam was en dat u zichzelf kon onderhouden in uw levensonderhoud. Indien u in staat was om gedurende vier jaar zelfstandig in Istanbul te leven kan er verondersteld worden dat u ook in staat zou zijn om een leven uit te bouwen in de Afghaanse stad Kabul waar u bovendien kan rekenen op de steun van uw familie. Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien."

Opnieuw komt verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder dan de blote *post factum*-bewering dat hij niet meer bij zijn oom terecht zou kunnen omdat er familieproblemen zijn ontstaan. Verzoeker laat in het geheel na deze problemen te staven of uiteen te zetten waardoor deze problemen zouden zijn ontstaan of waarom dit hem ervan zou weerhouden op de hulp van zijn oom te kunnen rekenen. Met betrekking tot zijn vader kan gewezen worden op hetgeen hieromtrent hoger reeds werd gesteld (zie *supra*). Bovendien dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing terecht als volgt wordt gesteld: *"UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften."* (de Raad

onderlijnt) Verder laat verzoeker na *in concreto* aan te tonen dat hij ingeval van terugkeer naar Jalalabad zou worden geconfronteerd met socio-economische omstandigheden die dermate precair zijn dat zij een schending uitmaken van artikel 3 van het EVRM of een reëel risico op ernstige schade zouden vormen in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één maart tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER